

[Dyremose]

umiddelbart, hjælper det jo ikke, at løsnin- gen kommer 3 år ud i fremtiden.

Det er på denne baggrund, man skal forstå, at landbrugere, der som følge af store renteudgifter i 1981 eller 1982 får en negativ indkomstskat, skal have lov til at få udbetalt den skattemæssige værdi af en del af de renteudgifter, som ikke rummes inden for årsindkomsten. Likviditetsforbedringen består således i, at adgangen til at fremføre underskud til fradrag i senere års positive indkomst bliver erstattet af muligheden for en kontant udbetaling.

De tre forslag fra SF vil virke imod hensigten. Det vil betyde store praktiske og administrative besværligheder og dermed store forsinkelser, hvilket bestemt ikke er likviditetsforbedrende for den enkelte landmand. Derfor må vi afvise forslaget.

Anders Poulsen (V):

Fra venstres side anser vi ikke det lovforslag, SF her har fremsat, for at være nogen særlig god idé. For det første mener vi ikke, det er rigtigt at komme med et lovforslag på så sent et tidspunkt, som tilfældet er her, nemlig i godt og vel 11. time. Som skatteministeren allerede har været inde på, vil der jo være en temmelig stor kreds af de skatteydere, denne lovgivning henvender sig til, der har sommerregnskaber og dermed allerede er ude af loven.

Vi er – skylder jeg at sige – opmærksom på, at der har været enkelte mindre hensigtsmæssige eksempler i forbindelse med denne lovgivning, eksempler, som vi nok kunne have været foruden, men vi mener altså ikke, at tidspunktet nu er til at lave ændringer i lovgivningen.

Jeg synes også, der kan være grund til i denne forbindelse at pege på, at når det nu er en midlertidig lovgivning, vi har med at gøre, og i øvrigt en lovgivning, der jo meget godt opfylder sit formål, nemlig at tilføre betrængte landbrugsvirksomheder en forbedret likviditet, og lovgivningen samtidig er enkel at administrere, ser vi ikke, uanset de nævnte eksempler, grund til på nuværende tidspunkt at begrænse lovens anvendelsesområde.

Dertil kommer, at de områder, SF foreslår sat ind som begrænsende momenter i lovgiv-

ningen, mildt sagt ikke er særlig hensigtsmæssigt valgt.

For det første vil reglen om, at landbruget skal være hovederhverv, være meget vanskelig at administrere. Denne hovederhvervsregel går jo bl.a. ud på, at mindst halvdelen af arbejdstiden skal være anvendt i landbrugsbedriften. Tænk blot på, hvilke bevisbyrdeproblemer det ville medføre, hvis skattemyndighederne skulle ud i de svære afgrænsningstilfælde, der kunne blive tale om dér.

Den anden af de tre begrænsninger, SF foreslår, nemlig privatforbrugsbegrænsningen, hvor man tager udgangspunkt i beløbsstørrelsen, som den er for indkomståret 1982 i ligningslovens § 28, vil heller ikke virke særlig hensigtsmæssig, bl.a. fordi denne privatforbrugsgrænse jo er gældende uanset familiens størrelse. Det er altså samme beløbsgrænse, der er tale om, uanset om det er en enlig landmand, eller det er en børnerig familie, og der er selvsagt meget stor forskel på det nødvendige privatforbrug i de to eksempler.

Endelig kan jeg nævne, at det også er sådan, at visse sociale ydelser, som gives, fordi forudsætningerne er til stede, medfører, at privatforbruget bliver en del højere hos de pågældende familier. Derfor er det ikke nogle særlig gode forudsætninger for begrænsninger, SF har foreslået, og vi må på grund af det, jeg har nævnt, afvise det foreliggende lovforslag.

Glistrup (FP):

SFs grundlag for dette lovforslag udtrykker partiet selv i den allerførste sætning i sine motiver på den måde, at loven om negativ indkomstskat hurtigt viste sig at have en række utilsigtede virkninger. Hermed afslører SF, at de bare tramper videre i et af agurketidens varmeste spinatbede og simpelt hen er hoppet på den hetzpropaganda, som den underlødige Radioavis kørte 23 gange i døgnet, og som lød: alt dette er noget, der slet ikke var tilsigtet og slet ikke kendt.

SF skulle være klogere. Hver en ting, som kom frem i sommerens debat, var klart fremme under folketingsdebatten, i februar måned i år, og alle de virkninger, der er, er klart tilsigtet. For mit eget vedkommende – og jeg synes jo mærkeligt nok, at jeg var den, der sagde det klarest, sådan synes enhver so